

SENTÈNCIA 2002-14 DE 19 D'ABRIL DE 2002

CASS. PROCÉS ADMINISTRATIU. COSTES. És legal en aquest cas de no carregar les costes a la CASS, el recurs estava destinat a intentar fer evolucionar una jurisprudència recent.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. F.S.C. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 1 de febrer de 2001, que confirma en alçada la decisió del 20 de desembre de 2000, sol·licitant que es condemnés a la part demandada al pagament de la pensió de vellesa mínima de 5000 punts, amb els interessos legals des de la data d'atorgament de la pensió.

2.- En la sentència de 9 d'octubre de 2001, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda formulada pel Sr. F.S.C. i declara que l'interessat té dret a ésser beneficiari d'una pensió de vellesa mínima de 5000 punts i ha condemnat la CASS al pagament de les costes processals causades.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 26 de novembre de 2001, la CASS manifesta principalment que no ha donat prova de mala fe ni tampoc de temeritat i demana per tant la no condemna al pagament de les costes

La CASS ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 22 de gener de 2002.

4.- En la seva contesta de data 17 de desembre de 2001, el Sr. F.S.C. manifesta que si ha existit temeritat i mala fe per part de la CASS.

Ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 19 de desembre de 2001.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, es competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- L'únic motiu de recurs d'apel·lació presentat per la CASS és la condemna a les costes establertes per la sentència de primera instància.

La qüestió objecte en aquesta segona instància s'ha de resoldre d'acord amb els criteris que es contenen en la Sentència número 02-04 del 6 de febrer de 2002.

En el cas que ara s'examina, la interpretació jurisprudencial sobre les modalitats d'aplicació de l'article 41 del Reglament Tècnic ha quedat clarament establerta en la sentència núm. 99-30 del 20 d'octubre de 1999. En la data de presentació de la memòria de primera instància en el present cas (19 de març de 2001: veure foli 43), la CASS estimava que aquesta jurisprudència recent no s'havia confirmat. El recurs estava per tant destinat a intentar modificar aquesta jurisprudència recent.

Tenint en compte aquestes circumstàncies particulars és legal en aquest cas de no carregar les costes a la CASS.

Ja que la jurisprudència mencionada està ben consolidada, la interposició de nous recursos referents a aquesta única argumentació, podria justificar la imposició de les costes a càrrec de la CASS.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar el recurs d'apel·lació presentat.

Segon: Anul·lar parcialment la sentència recorreguda i declarar de no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.